

ת"פ 51314/02/22 - יונה סייף נגד אפרים גולובב, לירון איובי

בית משפט השלום בירושלים

תפ"מ 51314-02-22 סייף נ' גולובב
תיק חיצוני:

בפני
התובע
נגד
הנתבעים

1. אפרים גולובב
2. לירון איובי (ניתן פסק-דין)

פסק דין

1. בהליך זה עתר התובע להורות על פינוי מושכר-מגרש, אותו השכיר לנתבע 1 בהתאם להסכם שכירות מיום 30.11.2020. על פי הנטען בכתב התביעה חרף סיום תקופת השכירות שנקבעה בהסכם (עד ליום 30.11.2021) נותרו במושכר רכוש וחפצים, ובכלל זאת אוטובוס בו התגורר הנתבע 2, וכן פסולת.

הנתבע 2 לא הגיש כתב הגנה מטעמו וביום 28.3.2022 ניתן כנגדו פסק דין בהיעדר הגנה. טרם מועד הדיון שנקבע בתובענה התקבלה בקשה מוסכמת, בה התבקש לאפשר תחילה לתובע לפעול לפינוי הנתבע 2 מהמושכר באמצעות ההוצאה לפועל. בהמשך לכך הודיע התובע כי הנתבע 2 סילק מהמושכר את האוטובוס ואת מרבית רכושו, ועל כן הדיון בתובענה התייתר. לצד זאת ביקש התובע לחייב את הנתבע 1 בהוצאותיו בגין ניהול ההליך, בקשה לה מתנגד הנתבע 1.

2. משהתייתר הדיון בתובענה, התובענה נמחקת, כמבוקש.

3. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים לעניין ההוצאות, אני מוצאת לחייב את הנתבע 1 בהוצאות התובע.

הנתבע 1 לא הכחיש בכתב ההגנה כי תקופת השכירות הסתיימה, לא הכחיש כי התיר לנתבע 2 להתגורר בשטח המושכר "כמחווה חברית" תוך שהבהיר לו לטענתו כי עליו לפנות את האוטובוס ואת הציוד בתום תקופת השכירות, ולא הכחיש כי בסיום תקופת השכירות נותרו חפצים במושכר, כולל אוטובוס.

היות שהמחויבות לדאוג לפינוי המושכר עם סיום תקופת השכירות שנקבעה בהסכם מוטלת היתה על הנתבע 1, אשר חתם על הסכם עם התובע, איני סבורה כי יכול הוא לפטור עצמו בטענה שהחפצים שנותרו במושכר לא היו שייכים לו כי אם לנתבע 2, שכאמור הוא שהתיר לו להיכנס למושכר. אף לא מצאתי ליתן משקל לטענה לפיה היה מקום לדחות את התביעה על הסף כיוון שהתובע לא הוכיח את מעמדו בקרקע, כפי שנטען בכתבי הטענות, מקום בו אין חולק כי הנתבע 1 חתם עם התובע על הסכם שכירות. בנסיבות המתוארות, ושהמושכר פונה רק לאחר הגשת התביעה ובעקבותיה (וראו סעיף 10 לתגובת הנתבע 1), סבורה אני כי יש לחייב את הנתבע 1 בהוצאות התובע.

עמוד 1

4. לעניין שיעור ההוצאות צירף התובע אסמכתאות לעניין ההוצאות בהן נשא בפועל, ובנסיבות העניין ובשים לב לשיעור ההוצאות שמתבקש - סך של 6,123 ש"ח בגין הוצאות ושכ"ט עו"ד - שאינו על הצד הגבוה, סבורה אני כי יש להיעתר לבקשתו. יודגש בהקשר זה כי לו היה נערך דיון בתובענה, שיעור ההוצאות היה גבוה יותר, כך שאי קיומו של דיון נלקח בחשבון.

לצד זאת אציין כי בפסק הדין שניתן בהיעדר הגנה כנגד הנתבע 2 חויב הנתבע 2 בשיעור זהה לזה המתבקש כעת בגין שכ"ט עו"ד והוצאות אגרה (סך של 5,349 ש"ח), ויובהר על כן כי אין מדובר בסכומים מצטברים, אלא כי הנתבעים 1 ו-2 חבים בסך של 5,349 ש"ח ביחד ולחוד, ובנוסף הנתבע 1 חב בסך של 774 ש"ח. דהיינו, הנתבע 1 מחויב בהוצאות ובשכ"ט עו"ד בשיעור כולל של 6,123 ש"ח (חלק מהסכום, סך של 5,349 ש"ח, ביחד ולחוד עם הנתבע 2 כמפורט לעיל).

המזכירות תמציא לצדדים עותק של פסק הדין.

ניתן היום, י' חשוון תשפ"ג, 04 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.